

Բառ, Բան, Բի, ա, սր, լա, իեր, իււ, իււ, հաւ եւն։ (Տես գործիս Ա. Մասն մէջ Բառագիրքն։)

160. Այս պարզ կոչուած բառերէն առաջ կուգան միւսները. եւ այս պատճառաւ ալ մեր պարզ կոչածներն՝ քերականներէն որոշուին կը կոչուին. թէպէտ այս բացատրութիւնը ընդուարանական տեսակէտով՝ մասամբ սխալ է, վասն զի պարզ բառերը իսկպպէտ որոշուին եւ միշտ որոշոք բառեր չեն, որովհետեւ եթէ զանոնք բաղդատական քերականութեան բովէն անջնչնիւ լինինք, կը տեսնենք որ արմատներ ներկայացնելէ դեռ բաւական հետի են եւ տարրալուծուելով ինչպէս որոշուի մը վերածուելու ենթակայ են։

§ III. Արհեստաձ Բառեր։

161. Բառերը կրկնուելով կամ ունակել կը յօրինեն եւ կամ Բայեր։ Եւ որովհետեւ յետոյ պիտի խօսինք կրկնութեամբ ձեւացած բայերու մասին (տես թիւ 421 եւ հետեւողք), այստեղ միայն կրկնուած անուններն առաջ կը բերենք։

162. ա. Արաբկիրի բարբառին մէջ ութ տեսակ կրկնութեան կը հանդիպինք։ Առաջ բերենք ասոնց ամենուն ձեւն եւ կազմութիւնը։

Առաջին Տեսակ։

162. Բ. Բարբառին կրկնութեան այս առաջին տեսակն որ ամենէն սովորականն եւ ամենէն յաճախականն է իւր իւրովի միւսնայ որոշուելէն առաջ ինչպէս ինչպէս Գործարարութիւն մը՝ որ մեր թէ՛ հին ընդունին եւ թէ՛ նոր գաւառաբարբառներուն ժառանգութիւն մնացած է հնդեւրոպականէն։

163. Բարբառին մէջ այս տեսակ կրկնուածներն են՝ 1⁰ հետեւեալներն՝
արարիլ = որ + որ + իլ, տեսակ մը խմորեղէն.

Թափթփած = Թափ + Թափ + ած, անուշադիր մարդ.

Թափթփուք = Թափ + Թափ + ուք, թափած բաներ.

Թորթոր = Թոր + Թոր, թրթոր.

Թութու = Թու + Թու, թթու.

խաշխաշ = խաշ + խաշ, խաշխաշ պտուղն.

խըխըմ = իւր + իւր, ապուշ, յիմար.

խխու = իւր + իւր, թրջած.

կըկըլ = կը + կը, տեսակ մը հացահատիկ.

ճիճի = ճի + ճի, ճճի, որդ.

մաղմաղ = մաղ + մաղ, մանր կրակ.

մարմար = մար + մար + ուք, ուշքից գնայ.

մտմտուք = մտ + մտ + ուք, մտածմունք.

ջրջուկ = ջուր + ջուր + ուկ, ջրոտ.

վաւվաւն = վաւ + վաւ + ուն, աշխոյժ.

սծոսծո, քոն + քոն, տեսակ մը պար.

փոթփոթ = փոթ + փոթ, ծալքեր ունեցող.

փոսփոս = փոս + փոս, փրփուք ջրի. աճառի, եւն.

փսփսուք = փս + փս + ուք, կամաց խօսիլ.

քաշքշուք = քաշ + քաշ + ուք, քաշկուտել. բծախնդրութիւն։

164. 2⁰ Այս առաջին տեսակին կը պատկանին նաեւ բնութենէն առնուած հետեւեալ ձայներն որոնք իբր բառ կը գործածուին Արաբկիրի բարբառին մէջ.

զնզնզն = շն + շն, սու կոչուած նուագի գործիքին ձայնը.

թըթը = Թը + Թը, փուք արձակելու ձայնը. դանդաղ.

թըթըթը = Թը + Թը + Թը, թըթ ձայնը, ժամացոյցի, դռան, եւն.

թըթըթը = Թը + Թը + Թը, հետեւելու անանոց ոտքի ձայնը.

չիւչիւ = չիւ + չիւ, կերպուրի ձայնը եփելու տանն.

խըխը = իւր + իւր + ուք, խըխ ձայնը. տերեւներու, եւն.

կուկ = կու + կու, թռչնոց ձայնը, անգուտ խօսք.

ճըճը = ճը + ճը, երեխայի լալու ձայնը, ճըճըթըթը = ճը + ճը + ճը, ճորգործելու, մուրճի, եւն ձայնը.

ճննննն = ճնն + ճնն, ջրի մէջ լողալու ժամանակ հասնած ձայն.

ճնճն = ճն + ճն, կամաց վազող ջրի ձայն.

մշմշ = մշ + մշ, երեխայի հանգիստ քնելը.

մնմն = մն + մն, քթի տակից խօսք. չըքըքը = չը + չը, դժգոհութեան, տհաճութեան ձայն.

վըվը = վը + վը, արագ արագ.

տաւտ = տաւ + տաւ, տանելու ձայն. խօսիլ ի զուր.

քըքըքը = քը + քը, դժգոհութեան, տհաճութեան բացագանչութիւն.

քթթթթթ = քթ + քթ, ուտելու ձայն.

քիւթն = քեթ + քեթ, երեխայական՝ գեշ,
վատ. կեղտոտ.

ՓըշՓըշ = ֆըշ + ֆըշ, օձի սողալուն, ա-
րեան հոսելուն.

ՓըշՓըշ = ֆըշ + ֆըշ, քնելու ժամանակ
շնչառութիւն.

Փսփս = ֆս + ֆս, տքնել:

165. 3⁰ Այս կարգին կը պատկանին
նաեւ անասուններն կանչելու կամ վանելու
համար գործածուած կրկնաւորներն.

ա. Կանչելու համար.

Կրտկրտի = կրթ + կրթ, օշկաքնեքու
համար.

Ճուճու = ճու + ճու, հաւերու համար.

Փրսփրս = ֆրս + ֆրս, կատուներու համար.

քութուքութու } = { քութու + քութու }
քուշուքուշու } = { քուշու + քուշու }

չների համար.

քոքթո = քո + քո, էշերու համար:

բ. Վանելու համար:

Հօհօ = հօ + հօ, կոփերու համար.

չօչօ = չօ + չօ, բեռնակիր անասնոց
համար.

Փրսփրսթ = ֆրսթ + ֆրսթ, կատուներու
համար.

քիշքիշ = փշ + փշ, հաւերու համար.

օշտօշտ = օշտ + օշտ, շներու համար:

Այս ասոնք են բարբառիս մէջ գտնուող
այս առաջին տեսակի, այսինքն պարզ կրկնու-
թեան բառերը: Կնքը ջանացիք որչափ որ կա-
րելի է ամբողջապէս ներկայացնել զանոնք. եթէ
գուրս մնացածներ կան — որք անշուշտ շատ
քիչ լինելու են — մեզմէ բոլորովին անկախ
պատճառով եղած է:

Երկրորդ Տեսակ:

166. Երկրորդ տեսակի կրկնուած բառերն
կը յօրինուին, կրկնութեան առաջին եզրին մէջ՝
բուն բառին մի մասը միայն աւելցնելով. օր.

կարմիր, կոհարմիր = կու + կարմիր.

կապօտ, կոհապօտ = կա + կապօտ.

պարսպ, պոպարսպ = պո + պարսպ.

կանանչ, կոհանանչ = կու + կանանչ.

մընակ, մոհմակ = մի + մընակ.

մօռ, մօսմօռ = մօ + մօռ.

սեւ, սեփեւ = սեփ + սեւ.

ձերմակ, ձեփեփեմակ = ձեփ + ձերմակ.

գեղին, գեփեփեղին = գեփ + գեղին.

լեցուն, լեփեփեցուն = լեփ + լեցուն.

չեհէտ, չեփեփեհէտ = չեփ + չեհէտ.

քոր, քոփքոր = քոփ + քոր.

լու, լեփու = լեփ + լու.

գոր, գոփգոր = գոփ + գոր.

նոր, նոփնոր = նոփ + նոր. Եւն, Եւն:

167. Այս տեսակ կրկնուած բառերը
տեսակ մը գերազարկան կը կազմեն. կո-
հարմիր՝ բողբոջին կարմիր. սեփեւ՝ բոլբոլջին սեւ,
նոփեփեփ՝ բոլբոլջին նոր, Եւն կը նշանակեն:

168. Վերի օրինակներէն կը տեսնուի թէ
երբ բառն իւր առաջին վանկին մէջ ու կամ ը
ձայնաւորն ունի կրկնաւոր մասը ու աւելորդ բա-
ղաձայնը կ'առնէ. իսկ եթէ ուրիշ ձայնաւոր
մըն է՝ ք տառը կը մտնէ կազմութեան մէջ, այս-
պէս՝ կոհարմիր, բայց՝ նոփեփ, լեփու: Եւն:

169. Կրկնութեան այս երկրորդ ձեւս
բարբառիս մէջ մտած է թրքերէն լեզուն.
Վան զի հնդեւրոպական լեզուներուն անծածթ
է այս ձեւս. շատ յաճախական է թուրքերէնի
մէջ. օր.

կեփեփեփ = կապ կարմիր.

մօսմօռ = կարմրագոյն.

սեփեփեփ = սեփեփեւ.

պեփեփեփ = ամբողջապէս. Եւն. Եւն:

Երրորդ Տեսակ:

170. Բարբառիս կրկնաւոր բառերու եր-
րորդ տեսակը կը կազմուի, երկրորդ եզրին մէջ
առաջին սկզբնական տառը ճի փոխելով. օր.
տուն՝ րունուն՝ փոխանակ տուն + տունի:

171. Այս կրկնութեան եղանակն օր եր-
բմն կը պատահի նաեւ մեր հին լեզուին մէջ,
ինչպէս՝ յարմար, շոփոք, Եւն, շատ սովորական
է մեր արդի բարբառներուն. եւ այս կերպով
կրնան կրկնուիլ Արաբկիրի բարբառիս բոլոր
բառերն:

172. Կրկնութեան ներկայ եղանակս, օր
գրեթէ բոլոր արեւելեան լեզուներուն յատուկ
է եւ որ կը գտնուի թուրք գաւառաբարբառներու
մէջ, ինչպէս եւ քրդերէնի, պարսկերէնի եւ
պահլաւերէնի մէջ, աւելի յաճախական է սե-
մական լեզուներու՝ ինչպէս արաբերէնի եւ մա-
նաւանդ եբրայեցերէնի մէջ: Հնդեւրոպական հին
լեզուներու մէջ այդպիսի երեւոյթի մը չհան-
դիպելով՝ կարելի չէ ենթադրել որ կրկնութեան
այս եղանակը ժառանգութիւն մը մնացած լինի
մեզ հնդեւրոպականէն. մինչ օտարմտա՝ աւելի
սեմական լինեն հնչւտագոյնն է ենթադրել:

173. Կարելի է, օրինակի համար, ենթա-
դրել որ հին հայերէնի այս ձեւով կրկնուած մի
քանի բառերն արամեերէնի ազդեցութեամբ

խար՝ Խորիւոր = խար + Խու(ա)ր, աղ-
մկալից ձայն.

ծակ՝ ձայնոսի = ծակ + ծու(ա)կ.

կաթ՝ կիւնութիւն = կաթ + կու(ա)թ.

ձան՝ յանչան = ձան + ձու(ա)ն, ձայն.

ձօն՝ յնչօն = ձօն + ձու(օ)ն, ձիւն.

մարթ՝ մարտիւն = մարթ + մու(ա)րթ.

ճարթ՝ ճարթիւն = ճարթ + ճու(ա)րթ,

աղմուկ. Թեթեւստիկ մարդ.

չաթ՝ լալիւն = չաթ + չու(ա)թ. ձայն
ս եւ է:

չարթ՝ լարիւն = չարթ + չու(ա)րթ,
կրակի ձայն.

փաթ՝ փաթիւն = փաթ + փու(ա)թ.

փաթ ձայնը.

փարթ՝ փարթիւն = փարթ + փու(ա)րթ,

փորտիք. իյնալու ձայն.

փոթ՝ փոթիւն = փոթ + փու(ո)թ, ծալքեր:

Վեցերորդ ծեսակ:

180. Կրկնութեան այս ձեւիս մէջ փո-
խանակ օտար տարրի մը յաւելման — ինչպէս
երրորդ եւ չորրորդ տեսակներուն մէջ — ոչնչ-
քանիս թաւայնիք է՝ անկեղծայ իրենց ան
երկու ձեւ.

181. Բարբառիս մէջ գտնուող այս կարգի
բառերն են՝

Բռնել = բռն + բռն (ձայնաւորի փոփո-
խութեամբ).

Բռնու = բռն + բռն, պղուղ, բռնուղ.

Կրթութիւն = կրթ + կրթ, կրթ + կրթ + ութ
= կրթ + կրթ.

Կրթութիւն = կրթ + կրթ + ութ.

Կրթութիւն = ճեկ + ճեկ + անք.

Տարթ մաք + մուք (ձայնաւորի փոփո-
խութեամբ.)

Աղարթի = պղտ + պղտ + իկ.

Աղարթի = պղտ + պղտ + իկ.

Սուղի = սուղ + սուղիկ, սրածայր.

Մաշի = մաշ + շիկ = մաշ + մաշ + իկ.

Փաթիւն = փաթ + ոց = փաթ + փաթ + ոց.

Փթիւն = փթ + թիւն = փթ + փթ + իւ.

Փթութիւն = փթ + թութիւն = փթ + փթ + ութ.

Փթիւն = փոթ + փոթ.

Քաշի = քաշ + քաշիկ.

Քրթութիւն = քրթ + մութ = քրթ + քրթ + ութ.

Տօթերորդ ծեսակ:

182. Կրկնակ ձեւիս մէջ դարձեալ տարր
մը կ'անհետանայ, բայց այս անգամ՝ հակառակ

վեցերորդին՝ առաջն եւրն վերջն թաւայնի եւ ոչ
իւն տանայ:

Այս ձեւս շատ հին է հայ լեզուին մէջ.
բայց ժառանգութիւն մըն է հնդեւրոպականէն:
— Հաւանական է, զիս զե հայերէնի քըր լե-
զուններու մէջ՝ կրկնութեան ժամանակ վերջին
եզըր մըտ առաջինն վրայ ազդեցութիւն կը
բանեցնէ:

183. Այս տեսակ կրկնութիւնները կրնան
ձայնաւորի փոփոխութիւն ալ ունենալ: Բարբ-
բառիս մէջ գտնուող այս կարգի բառերն են՝

Դարթ = դար + դար.

Թարթ = թար + թար.

Թեթիւ = թեթ + թեթ.

Թեթիւն = թեթ + թեթ + ն.

Թրթ = թրթ + թրթ.

Ծարթ = ծար + ծար + ար.

Կարթ = կար + կու(ա)ր. (ձայնաւորի
փոփոխութիւն).

Կրթ + կրթ + իւ.

Կրթութիւն = կրթ + կրթ + ութ (ու լի համար
տես Բ. մաս).

Կրթ = կրթ + կրթ.

Կրթ = կրթ + կրթ.

Կրթ = կրթ + կրթ + ութ.

Ճարթ = ճար + ճար.

Մարթ = մար + մութ (ձայնաւորի փո-
փոխութիւն):

Մարթ = մար + մութ (ձայնաւորի փո-
փոխութիւն).

Մարթ = մար + մութ + ութ.

Շարթ = շարթ + շարթ.

Պարթ = պարթ + պարթ + ութ.

Սարթ = սարթ + սարթ.

Սարթ = սարթ + սարթ (ձայնաւորի փո-
փոխութիւն).

Այսպէս ուրեմն հայերէնի այն բառերն
որոնք առաջին վանկի մը մէջ ը ունին եւ անոր
անմիջապէս յաջորդող վանկին մէջ ու կրկնուած
բառեր են. օր. Բարթ = բարթ + բար. ար-
տար = սարթ + սարթ. եւն, վանի զի ու է ը:

Ութերորդ ծեսակ:

184. Վերջապէս ահա հակառակ բառեր որոնք
մի տեսակ կրկնութեան ձեւ կը ներկայացընեն,
եւ ուր իրենց անմիջապէս հաջորդող թաւայնի
ներ առնին:

185. Մեր գտած օրինակներն հետեւեալ-
ներն են՝

Բարթ = բար + բար.

